

Frits Åmads

KLATKAGEPOESI -

EJ AT FORGLEMME

Hedens Konge, vor tro ven,
ENRICO MYLIUS DALGAS
Først Bakker brune bliv Skove lune,
hans Kongsord lød,
så Marken sandet fra Aa han vanded,
og Græs fremskød,
mens Tørven blandet med Bakkensand
os Kornet bød.
Nu Vestenvinde, hvis Magt han brød,
syng ham til Minde i Hedens Skød.

Indskrift af pastor Plesner prentet
i vor Dalgassten i det Herrens Aar 1895-

KLATKAGEPOESI

BRANDE NÆLDER, MUGPLETTER OG
SØDSUPPEDIGTE.

Af

FRITS ÅMADS

forlaget RAVNEBANNERET

Ravnebanneret's Prosa-serie nr. 4. Frits

Amads COPYRIGHT 1981

Illustrationer: Forside & side 27; Lene Husum © 1981 Side
16; Jane Bjørnsholm © 1981

Forlaget Ravnebanneret, 1981 ISBN 87 87854 16 3

Forlaget Ravnebanneret's PDF udgivelser 2009

Illustrationerne på forsiden og side 27 er farvelagt af jck.

ISBN-13: 978 8787854 13 9

ISSN 0107-6078

UD AF BUSKEN.

Fremskridt det er vejen frem
vil man Fremskridt
her i dette Land
så kend din plads
gå ned og stem
ud a¹ Busken alle mand
kend din pligt
kræv din ret
betal din skat med glæde
men ej til oliesheikers glæde
sig du er af dette træ -
Millionæren tag hans nul
lav loven om - stop et hul
ryd op - kør ud af svinget
ingen nul i Folketinget
du må derfor feje
hvis Tinget, ej skal
med dig lege.

Vil du ikke Fremskridt
må du gå tilbage
tænk på de gode gamle dage
da vi foran, var så stort et skridt
Maskinen — Høvlen, Hammer
Murerske og Svans, var da
i faste arbejdsrammer
Skovlen - Greben - Blæselampen
Pakhus - Værftet - Læsserampen
i dag er næsten alt på stampen -
vågn op ad dvale danske mand
gak ud flyt rundt med dine brikker
og pas på at fjenden ikke stikker
for vil du ha¹ goder, vil du ha' vand
og ej tortur - Nerver og dårlig
tand
så gak ud du danske mand

NEPOTISME eller VALGFLÆSK.

En kandidat til Folketing
gør ingenting, til mange ting
men når han så er kommet ind
det rager ham en pind
og når han han rundt i landet
på talerstolen står
og på talen han så hyppigt knuder slår
så hyppigt knuder slår -
så springer Folk i vandet
men det gør ingenting
slet ingenting
thi ingenting, er Folketing
Folketing er vores ID
tænk på det
til hver en tid.

MASKERADE DEMOKRATI.

Vi lever i et mønster velfærdssamfund - i et højt udviklet Demokrati herom enighed er på Tinge men hva skal vi ha det i.

Velfærdssamfund - høje Demokrati Frihed - Ansvar - Tillid gyldne løfter - himle priser dito skatte hva skal vi ha det i.

Frihed - Ansvar - Tillid

Frihed er at tale

Frihed er at skrive

Frihed under ansvar

Tillid - hvor bli'r den mon a'.

Løfterne, af dem der gives mange priserne - ja skatterne er lange små mænd, forbli'r dog stadig små dette modne Velfærdsdemokrati hva sør'n mon det er i.

MASKEPI eller PLUTOKRATI.

I denne verdens ædle Demokrati
findes også tyranni
af de surt tjente penge
må vi puffe de fleste ind i
statens store skuffe
Demokrati er også
stress og hjernevask
Lumbago - Migræne - Medicin
Diskusprolaps - Nerver
gridske magtskyge bagmænd
voksne boliglejer
dyr Benzin -
vær ikke ræd
i fredede bolighajermænd
gå hjem og gi den hele armen
gå hjem og gi den gas
vær ikke ræd -
for lovens profeti
fanger ingen hajermænd
gå hjem og drøm så sødt
om verdens ædleste
Demokrati.

SALTAFTALEN SALT 1.

Sig ikke sladder om nogen det er der nok om.

SALT 2.

Du skal ikke tro på alt hvad der siges især ikke på lovsmørerne
de smører så tykt.

SALT 3.

Lille finger i ingenting

er bedre end

sytten halvfems i Folketing.

SALT 4.

Du må ikke begære din næstes Hustru
men du må gerne tage hende til ægte.

SALT 5.

Du må gerne undlade at betale skat såfremt du er millionær.

SALT 6.

Du kan ikke finde ud af andre før du finder ud af dig selv
for hvad ingen har kunnet før det kan du heller ikke.

SALT 7.

Du er kun et nummer helt uden for nummer.

SALT 8.

Ingen må stjæle fra andre

det er forbeholdt Spekulanten.

EN GARDERHUSAR.

Kanoner, morterild og granater en garderhusar for ham er det slut det er slut - det er slut kugler og krudt er ej mere hans svar thi hjem han nu vender fra krig og kanoners salut trip - trap - klampen og klampen taktfast lyder hans evige trampen asfalten mærkes af støvlernes hæle mærker så store og stygge og fæle bajonetten hænger så grufuldt ved låret og vipper geværpiben peger mod asfaltens brændende dyne - Huen sidder på skrå og hviler på hans krusede hoved hans briller sidder i panden han sveder.

En flue har levnet noget af en flue på garderens tryne -Garderen knejser med nakken han smiler og tænker på labre larver og alt det gode-plus'lig sætter han sig på en bænk og smiler han hviler sine trætte lemmer i måske, et lille minut får sig en blund så springer han op og kikker sig betuttet omkring det er slut - det er slut han marcherer af sted og glemmer hvor han har glemt sit krudt.

KONGEN AF VARDE.

Kongen af Varde kom ridende
på sin hvidkalkede hest
ad Sønderjyllands
støvede hovedgade
over den ældgamle grænse
Banernes grænse
efter ham fulgte sønner to
i søblå marineuniformer
og hvide måneskinsveste.
Langs Sønderjyllands hovedgade
stod folket pakket -
som sild i en tønde
bonden havde gemt sine
redskaber væk
og direktørens kone
havde glemt sine fødselsveer.

Da Kongen red over Danernes grænse
ad stenbroens toppede -
ujævne sten
stod folk som sild i en tønde
et glimt af sønnerne to
og Kongen af Varde
fik hoben at se,
men ikke -
den hvidkalkede krikke.

Kongen af Varde - Danernes Konge
den ridende konge
høj som en garder
var prøjsernes skydeskive
i ulykkens sørgmodige år
ulykkens fem forbandede år
Kongen af Varde, blev på sin post
som få
for selvom Prøjsen - ham ynded
at skyde på
forblev han dog stadig
Kongen af Varde.

SABOTAGEN.

Han sagde Second to None
men mente nok en gammel kone
der var sgu ballade med skumlen
i krogen
for smygende på tå - Hr. Frede Ibsen
gik tur med vovse vipsen
pang - pang der var noget
der sprang i luften
det var den røde kaldet Røde Gorm
i slægt med ham i ved
den gamle - gamle Hr. Gorm.
Frede han knalded - det braged
og samfundet knaged
det røg og det smælded
medens Adolf - danskerne spjælded
ja der var sgu ballade
med skumlen i krogen -
Nu farvel til al den ballade
til Ibsen og Vipsen
og gamle - gamle Hr. Gorm
til Adolf der spjælder

for nu er det fremtiden det gælder.

*Sagt af Feltmarskal Montgomery om Danmarks
Frihedskamp under 2. Verdenskrig 1940 - 1945.*

Frits Åmads.

PERSER BØDDELENS GEVÆR.

Når Bøddelen lader sit gevær så nytter det ikke, at sige la'vær for hvad du end siger, hvad du end gør det huer ham kun, i hans favør.

Når Bøddelen bevæger sin pegefinger kuglen ud af piben springer din krop som en klud til jorden falde til jorden, til jorden som en klud du hører ej mere nogen kalde.

Når Bøddelen ser din krop falde om hans øjne skyde lyn et forfærdelig ondsindet djævelsk lyn - din Kone - din Mor dine børn og venner sidder tilbage og ser på Bøddelens syn som stadig er et djævelsk ondsindet lyn.

Og Bøddelen, holder ikke op førend han har, suget blod af din krop

din Kone, dine venner — din Mor han anklager dem alle for hor skal Bøddelens gevær, bli tavs så find dig ikke i mere snavs men hæng ham i en tørresnor.

Nu hænger Bøddelens krop til tørre
på en pæl og stirrer - hans syn
er stadig et ondsindet - djævelsk lyn
endelig - endelig kan vi tale frit
uden først at Bøddelen spørge tit
den Bøddel der hænger til tørre
på en pæl og stirrer - hans lyn
er visnet til et fordærvet udtørret syn.

LIVTAG MED MIG SELV.

Jeg kan ikke
få fred
hvorfor
fordi mine tanker
snurrer
i det tomme intet.

Ingen fred
pendulet svinger
støt
men hvor længe
endnu.

Fred Pendulet brast
jeg mærker
intet
jeg er død.

Jeg taler med ham
jeg tilbad
engang
og nu tror jeg
jeg beder
igen.
Sankt Peder.

DET ER SIKKERT OG VIST.

At dømmes og hade et andet
menneske
er såre let
men at elske og føle glæde
med et andet menneske
synes meget svær.

EN OVERRASKELSE.

Som lille kom jeg
til verden
jeg så mig omkring
og fandt den så stor -
så kærlig og øm
jeg vidste jo ikke
hvordan den var
for havde jeg vidst det
var jeg blevet i
moders mave.

Hvorfor mon der findes
sådan en jord
med men'sker som gribbe
slebne - grådige og hvasse
jeg tror det var bedst
jeg ej blev stor
men nu når jeg er det
vil jeg leve, og elske
med den.

EN BRANDINE.

Jeg kendte en pige i Brande hun var så
ung og så sød den pige jeg kendte hed
Eline og hun hørte med til de fine.

Jeg læste om Halfdan og Gruk og fik
hende til at grine for hun var så ung og
så smuk som alle de pi'r i Brande.

Jeg kendte en pige i Brande
den pige jeg kendte
hed Madsen
hun var den bedste i klassen.

Da timen var slut, hjem hun ilte hun
sang - hun smilte hun læste et digt
af Gruk og hun var så ung og så smuk
som alle de pi'r i Brande.

STJERNEKIKKER!

På himmelen en stjerne lyser den
skimtes henede på jorden som en
ganske lille bitte plet stor er den
stjerne men lille for os større er
mennesket men - alligevel mindre.

Vi mennesker henede på jorden
tror vi er større end den
vi flyver og stiger til månen
og erobrer den
vi erobrer ikke stjernen endnu
men hvornår
hvornår skal vi kikke på stjerner.

På himmelen en stjerne lyser -og
højt over vore ho'der står du som en
Metropol og medens vi henede gyser
vi på disse fjerne kloder hænger du
- stadig der og lyser som den klare
sol.

Min ven er ikke nogen nar
det må i end"lig ikke tro
hans hoved er godt
og han er så rar
men han havde den forbandede vane
til tider så ofte
at læske sin gane
hveranden dag han
drak sig fuld
men hvad gør det
når hans hjerte er ægte guld.

HVORFOR DRIKKER JENSEN.

Min ven han har en nydelig Kone
hun sidder derhjemme i
mink og i slør
i hjemmet han har slet intet
at sige - selvom hun får
hvad hun vil ha¹
og hun vil for nogen
ej pladsen vige
det lyder måske flintrende skør
men herom — mere at sige.

Min vens Kone stak af forleden
hun var blevet arrig på ham
for han havde løftet hende
ned fra tronen
og derfor var hun gået - Matronen
nu er der blevet ro i reden
og ikke mere nogen fare
at drikke sin dram.

SÅDAN SYNES DET.

Hvo herren lægger sin Kro
der bygges Fanden en
Kirke.

DOVENLARS

Hvo arme stodder -der ikke gider
være stodder.

UNGDOM I DAG.

Ungdom er i dag, som dynamit
Ungdom med mod og humør
du gir livet kulør
Ungdom - lys og frit
du holder bestandig trit.

Ungdommens lyse vår glæde
og lykke, du formår Ungdoms
Gåpåmod og iver unge de altid
forbliver Ungdom i dag og i
går nu - evig - i tusind år.

Ungdom tænd din glød du er
kernen i Livets lød Ungdom i
altid vil være højt vil i hovedet
bære Ungdom i er altid beredt
til Kamp hver eneste dag i
rygende damp.

LYKKE er at sige til sin Datter
gik ud i Verden
bliv tro som din Fader
mislykkes det -
så find en anden tro.

BANKOSPIL.

Pensionisten går til bankospil
selvom han ej har råd dertil
han spiller her og spiller der
at vinde det er meget svært
at råbe op går ganske let
men ryste posen er også svært
bankodirektøren råber, er vi klar
vi kan begynde

2 2 - 3 5 - 7 1 - 6 9 - 1 banko
hvem var det, var Hr. Jensen
den er rigtig - så er vi klar igen
2 2 - 3 5 - 7 1 - 6 9 - 1 banko
hvem er det, det er Hr. Jensen
den er rigtig - klar igen
bankospil det er nemlig det vi vil.

Bankospil går pensionisten ofte til
men det går ikke altid som han vil
de samme numre går igen
Jensen har nu vundet anden gang
det er skægt
jeg kommer næste gang igen
bankospil det er nemlig det vi vil.

Bankospiller skynd dig kom
ellers bli'r vor kasse tom
vi har mange fine præmier
vi har også gavecheck
to til Jensen - tre til Ole
tre til Signe - to til Lektor Bæk
pensionisten, mange andre
med lommer tomme hjem kan
vandre
håbet det er lyserødt
men snart er også dette dødt.

Jensen smiler det er klart
han lægger på i en vældig fart
pensionisten sidder, bort i krogen gemt
direktøren har, ham glemt
Jensen - Ole - Lektor Bæk
skynder bort med et smil
ud på gaden til en bil
kører bort i vældig fart
til banko er vi - åh så smart
men andre bliver immervæk -
altid gemt, i bunden af en sæk.

JENS TOMAT.

Folk de si'r jeg er idiot
hvorfor de Si'rt
ved jeg ej
folk de si'r
så mange sære ting
osse at jeg er patriot
de si'r jeg laver hurlumhej
men jeg laver ingenting.

Folk de si'r, jeg er kosak
hvorfor de si'rt
ved jeg ej
folk de si'r
så mange sære ting
osse at jeg er gak
de si'r jeg stjal, en
lammesteg
men jeg stjal ingenting.

Folk de si'r jeg er skør
hvorfor de si'rt
ved jeg ej
folk de si'r
så mange sære ting
osse at jeg er mør
de si'r jeg er et kvaj
men jeg er ingenting.

Folk de si'r, jeg har
hul i ho'det
hvorfor de si'rt
ved jeg ej
folk de si'r
så mange sære ting
osse at jeg er rodet
de si'r jeg ligner
et kontrafej
men jeg ligner
ingenting.

Folk de si'r jeg er naiv
hvorfor de si'rt
ved jeg ej
folk de si'r
men de si'r, Jens Tomat
de si'r, jeg er galej
men jeg er ingenting.

så mange sære ting
osse at jeg er massiv
de si'r jeg du'r til alt
men jeg du'r til ingenting.

Folk de si'r, jeg sagde
psykopat
hvorfor de si'rt
ved jeg ej
folk de si'r næsten
ingenting

TYREFÆGTNING I BARCELONA.

I Barcelona fik jeg se Tyrens kamp med døden hvordan, den end vendte sig løb den panden mod en mur og jeg hørte folket muntert le da tyren segned om. Alt i min krop det vendte sig da dyret med magt kom op at stå Fra min plads jeg rejste mig for jeg vidste Døden lå på lur et stød, et mere og to og tre og jeg vidste det var Døden da dyret atter segned om -Jeg vidste, Tyren ej mere lyset skulle se og at jeg ej mere Tyrefægtning ville se.

EN GLAD MATROS.

En glad Matros der til søen
har knyttet sig
er borte mange lange dage
nu sidder han på sit nye skiv
og sender tankerne tilbage.

En glad Matros - som er derude tænker
meget på sit hjem når han kommer ind med
sine skude skynder han sig hjem til dem.

En glad Matros steg fra borde og
med sømands lette gang gik han
hjem til sin horde mens han nynnede på en sang.

En glad Matros - der har lagt op kun
ønsker sig et hus med køkkenhave han
har til søen nu sagt stop på den han ej
mer' skal lave.

SKØNHEDENS LAND

Du er Wonderful, smuk - Danmark
skøn - evig - altid -
er det forkert at sige
jeg elsker dig - ! Er det
du er evigung - lille og sund
har mening med livet
har varme og Venskab
jeg har ikke set dig
helt endnu
men jeg føler mig tryk
her.

Du har alt - næsten alt
Demokrati - tryghed varme
lysende menneskesjæle
et godt - stærkt bankende hjerte
en mund der smiler
du skal leve
du er guld
du har charme
og du er mit - Land.

Du har haft smertens år
du har haft varmende lyse
kår
og har det endnu
du skal hjælpes - altid
du skal bæres på stærke
danske hænder
Du smiler til os
vi smiler igen til
Skønhedens Land
Danmark.

KØBENHAVNERMINDER.

I København er der liv og fart tusindvis af Folk man finder i
København er der underbart med mange Københavner¹inder.

I København findes alverdens ting
Kirker - Skoler og en Borg
med Folketing - et Kongeslot
hvad mere kan vi begære
thi alt dette
er vort land og vore by til ære.

København du smukke gamle
med forne minder
og med verdensry
du har alt som ingen
anden har
du er smuk - nej du er underbar.

Om København kan si's så meget smukt
hvor i landet er
så mange søde Kvinder
med liv og sus
og et smil så smukt
aldrig glemmer jeg
disse Københavnminder.

Københavner hvor findes
mon din lige
om dig man ofte har
hørt sige
du er stærk
og du har mod men du har
også -
danskens Vikingeblood.

HOVEDSTADSVISEN.

Melodi: Nyboders pris.

Om København vi kvæde vil en vise vi synge vil om dig i blandet
kor-hvad kan andet her på jord vi prise end netop dig - du skønne
by i nord.

En masse fugle i en mængde søer
og smukke Kirker findes overalt -
de tapre mænd, de mange smukke møer
finns kun her, det er der ble't fortalt,

Du har Verdens mest berømte minder du har et navn med verdens
bedste ry et Kongehus som intetsteds man finder du er Nordens,
allerstørste by.

Her er tusind smukke gamle volde med en pragt som altid står i
flor du er en by vi værne vil med skjolde for vi ved, her mange
kæmper bor.

TIL DAN TURELL

efter kanal 22 uds. 24-10.79.

Du er smart, ikke spor perpleks har slet ingen kompleks
deroppe du ligner Theo Kojak og falder så let i snak -Du fyrer
løs som en kvarn men du er jo heller ingen etårs Barn.

Du siger både sgu og fan -
Vorherrebevars
det er banøme meget let
at hugge nogen til Fars
sylt og leverpostej
det er så ligetil og let -
jeg siger, gør det gør det nu
bare ikke ved mig.

TIL MIG SELV.

KAST IKKE MED TOMATER FØR DE ER MODNE.

NEJ ! JEG SPISER DEM SELV.

Frits Åmads

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Ud af busken	side	7
Nepotisme eller valgflæsk	side	8
Maskerade demokrati		
Maskepi eller plutokrati	side	9
Saltaftalen	side	10
En Garderhusar	side	11
Kongen af Varde	side	12
Sabotagen	side	13
Perser bøddelsens gevær	side	14
Livtag med mig selv	side	15
Det er sikkert og vist		
En overraskelse	side	16
En Brandine		
Stjernekipkeri	side	17
Hvorfor drikker Jensen	side	18
Sådan synes det		
Dovenlars	side	19
Ungdommen i dag		
Lykke		
Bankospil	side	20

Jens Tomat	side 21
Tyrefægtning i Barcelona	side 23
En glad matros	side 23
Skønhedens land	side 24
Københavnerminder	side 25
Hovedstadsvisen	side 26
Til Dan Turell	
Til mig selv	side 27
Om lovgiveri og følger heraf	side 32

OM LOVGIVERI og følger heraf.

Herren har skabt alt - næsten
Dyret - Planter - Menneskene men
de regerende Herrer har skabt
stress - Ledighed skubben med
albue metoden må selv - foraerings
parolen spare og låne planen.

Ledighed er roden til alt ondt til
Pest og sygdom til rapseri og mord,
den er skabt af de regerende Herrer.

Når der skal spares og skæres er
de raske

når der skal skæres i dem selv er de
dvaske.

Forlaget Ravnebanneret's Prosa-serie nr. 4

PDF udgivelse 2009

ISBN-13: 978 8787854 13 9

ISSN 0107-6078